

Mandatul de cinci zile

În pofida riscului de a părea emfatic, îți spun, dragă cititorule, că am avut o primă experiență... politică. Acum, ar fi injust să afirm că regret participarea la prima sesiune a „Parlamentului Tinerilor”, desfășurată în această primăvară. Până la urmă, știam unde-mi bag nasul: într-un proiect de simulare legislativă în care semenii urmau să-mi fie colegi... parlamentari, dar... s-a dovedit că oala nu fierbea pentru (cei ca) mine.

Cu această ocazie, m-am convins pe propria-mi piele că (și) tinerii politicieni sunt în mare fie instabili (îți promit ceva înainte de ședința în plen și votează cu totul altceva), fie indiferenți. Dar precizez: nu sunt indiferenți față de ei înșiși (fiecare trăgând în final concluziile de rigoare), ci față de tânăra generație, pe care, în mod normal, trebuiau s-o reprezinte. Evident, acest fapt este teoretic scuzabil, căci toți cei 51 de „deputați”, selectați din circa 400 de candidați, dețineau criteriul legalității, nu și al legitimității.

Pe parcurs, s-au profilat două categorii de tineri parlamentari: unii care și-au propus să se manifeste activ și creativ, să-și spună ferm și coerent punctul de vedere, pentru a da un exemplu legislativului actual, pe când alții aveau drept scop camuflarea, observarea și mai puțin implicarea. Aceștia din urmă, din păcate mai mulți la număr, au preferat să se pună bine pe lângă conjunctura politică de moment, să sufle în direcția în care bate vântul. Motivul ar fi nu atât solidaritatea de partid (pentru că peste 3/4 nu erau afiliați politic), cât lipsa de curaj și de voință, altfel spus – frica. „Frica-la-români” a existat și va mai exista, indiferent dacă ne place/ne convine sau nu.

Lupta nu a fost dusă chiar împotriva morilor de vânt, întrucât s-a format un grup de 24 de tineri deputați, care au reușit să strecoare în rezoluțiile finale (cu aportul altor 3-4 colegi, deci, o majoritate fragilă și surprinzătoare, dar oportună!) următoarele amendamente extrem de importante:

1. facilitarea fenomenului migrației de frontieră cu România (până la 50 km de la ambele maluri ale Prutului, în conformitate cu inițiativa guvernului de la București);

2. demararea negocierilor cu UE pentru obținerea de către R. Moldova a statutului de **membru asociat** (cu atât mai mult cu cât în anul curent expiră Acordul de parteneriat și cooperare).

Tot acest grup de tineri a înaintat amendamente privind revizuirea articolelor 11, 13 și 118 din Consti-

tuție referitoare la neutralitatea și la limba oficială a R. Moldova. Propunerile nu au întrunit însă numărul necesar de voturi pentru a fi adoptate în ședința plenară.

La finalul întregului proiect, același grup de tineri „emancipați” și-a exprimat nemulțumirea, semnând două declarații publice vizavi de încălcările Regulamentului „Parlamentului Tinerilor”. Semnatarii, printre care și subsemnatul, au menționat trecerea unor deputați de la o fracțiune la alta, în urma intervenției crase a liderului unui partid consacrat. Personal, ajungând printr-o derogare de la regulament la Frațiunea Socialiștilor, am deconspirat ședința informală a acestei fracțiuni, desfășurată la sediul Comsomolului, fapt ce demonstrează tendințele politizării proiectului.

În pofida acestor curențe, specifice mai mult unui parlament moldovenesc în miniatură decât unuia care se dorea a fi european, consider că proiectul are nevoie de continuitate pentru tinerii care au viziuni obiective și soluții pentru problemele societății, în ansamblu, și pentru problemele lor, în special.

De altfel, Marian Lupu a declarat că rezoluțiile finale adoptate (unanim) de către tinerii parlamentari urmează a fi transmise ca propuneri pentru comisiile permanente din cadrul Parlamentului. Dumnealui a mai menționat că proiectul „Parlamentul Tinerilor” reprezintă un exercițiu util pentru tânăra generație și că urmează a fi continuat prin cel puțin o a doua sesiune. „Vom trăi și vom vedea”... Nu am nicio îndoială că proiectul – care poate fi considerat un test, un subtil barometru de opinie – va continua în acest An (electoral) al Tineretului, dar sper să nu fie la ultima zvâcnire...

Le sunt recunoscător organizatorilor pentru ocazia de a *vedea din interior* cum decurge procesul legislativ, precum și pentru acel grup de prieteni pe care mi l-am făcut. Totodată, țin să le mulțumesc pentru contribuția indirectă la a mă determina în domeniul în care urmează să mă specializez, prin simplul fapt că acum știu exact ce nu-mi doresc să devin (sic!).

Ceea ce am constatat, pe lângă faptul că în Parlament până „și furculițele au urechi”, e că politica din R. Moldova nu se va schimba radical în următorii 20 de ani. Oricum, a fost bine pentru prima și, cred, ultima dată, când am avut (măcar pentru cinci zile) *imunitate parlamentară*.

